

ите на комитета. С второ писмо Запрянов изпраща в ТЦБК един протест срещу турското правителство от името на българския народ, който да се връчи на осемте велики сили. Протестът е занесен в ТЦБК от Д.Икономов. Централният комитет в Букурещ се събира на специално заседание, за да разгледа писмата на Запрянов. В заседанието се констатира, че Гюргевският комитет проявява недоверие към ТЦБК и иска да го съветва, вместо да го слуша и да му се покорява.¹¹

През този период Т. Запрянов продължава писмената си кореспонденция с Геров, като го осведомява с писмо от 25 януари 1867 г., че му изпраща няколко екземпляра от една политическа брошура със следната молба: "От тях задръжте една за вас си, друга дайте на господин Груеву, а трета - господину Челеби Георгиу, а другите, мисля, ще бъдете тъй добри да ги разпратите на важните села и градове наоколо."¹²

През март 1867 г. Запрянов изпраща на Найдено Геров "Мемоара" на ТЦБК с писмо, в което му пише: "Като знам Вашето сърце, че желае доброто на милия ни народ вярвам, то не вярвам да греша в нещо и да Ви се види тягостно. Със настоящето Ви пращам един меморандом, в който вярвам ще намерите основата, на която трябва да се основе бъдещето добро на страдащият народ, четири векове в робство. Той вече е пратен на султана, както и на Великите сили."¹³ С този мемоар ТЦБК иска от турския султан да се даде автономия на всички населени с българи земи, в противен случай, както пише самият Запрянов в писмото си до Геров, "тогава е пригответо всичко, което е потребно, за да се добие това, което се проси сега с молба."¹⁴

Това всъщност са и последните писма на Тодор Запрянов до Геров. Вероятно, след като не получава подкрепата му по отношение дейността на ТЦБК, прекъсва кореспонденцията си с него.

В Гюргево Тодор Запрянов учителствува от 1864 г. до 1868 г., като отначало е назначен за учител, а през следващата година става главен учител. Всъщност основна фигура след Иван Касабов в българското училище в Гюргево е /именно/ Запрянов. Когато започва да излиза органът на ТЦБК вестник "Народност" той се проявява и като темпераментен публицист. Написва серия от остри статии, насочени против сръбския шовинизъм, проявен в някои материали на сръбските вестници "Световид" и "Видовдан", излизащи по това време. Нападките, които Тодор Запрянов отправя срещу сръбските вестници, в отговор на техните, са с изключителна защита на българските интереси.

Разочарован от раздорите, настъпили в ТЦБК от разпадането му, Запрянов става един от инициаторите и застава начело на групата млади революционери, участващи в създаването на новата емигрантска групировка "Българско общество" в 1868-1869 г. около вестник "Народност", които решително подкрепят организирането и изпращането на четата на Хаджи Димитър и Стефан Караджа в България. През август 1868 г. Запрянов публикува материали във вестник "Народност" за героичните сражения на четата.¹⁵ Четири от дописките на Тодор Запрянов не са подписани с „Б.З.“, както всички останали, а с псевдонима "Лъв", който се появява